

Mijn zelfmoord

H. Roorda van Oysinga

Henri Roorda

Mijn zelfmoord

Vertaling Rokus Hofstede

Met een nawoord van Jeroen Brouwers

Boom

Oorspronkelijke uitgave: *Mon Suicide*, E. Ruckstuhl-Bonanomi, Lausanne, 1926.
Uit deze editie zijn het auteursportret door A. Borel en een selectie uit de hout-
snedes door F. Fehlmann overgenomen voor deze Nederlandse vertaling.

© Nederlandse vertaling: Rokus Hofstede en Boom uitgevers Amsterdam, 2021
Licht herziene editie van de in 1998 bij Uitgeverij Vantilt verschenen vertaling.

© Nawoord: Jeroen Brouwers & Atlas Contact. Overgenomen uit *De laatste
deur. Zelfmoord in de Nederlandstalige letteren*, 7de druk, Atlas Contact,
Amsterdam, 2021

Gepubliceerd met steun van de Association des Amis de Henri Roorda,
Lausanne.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een
geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of
op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen
of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming
van de uitgever. *No part of this book may be reproduced in any way whatsoever
without the written permission of the publisher.*

Omslagontwerp: Zeno
Verzorging binnenwerk: Mijke Wondergem

ISBN 978 90 2443 678 1 | NUR 323

www.boomfilosofie.nl

www.boomuitgeversamsterdam.nl

Inhoud

Voorwoord	7
Ik hou van het luie leven	9
De voorraden	11
Geld	15
Ik heb verkeerd geleefd	19
Het is een slechte daad	23
De moraaldocent en de fysioloog	27
Individu en maatschappij	33
Brave burgers, nette mensen	37
Wat te lang duurt	41
Laatste gedachten voor het sterven	45
Nawoord	55

Voorwoord

Al geruime tijd ben ik van plan een boekje te schrijven onder de titel: *Het vrolijke pessimisme*. Die titel bevalt me. Ik vind dat hij een mooie klank heeft en hij drukt aardig uit wat ik zou willen zeggen.

Maar ik heb geloof ik te lang gewacht. Ik word oud en mijn boekje zal waarschijnlijk meer pessimisme dan vrolijkheid bevatten. Ons hart is niet de volmaakte thermosfles die de gloed van onze jeugd tot het einde toe zonder warmteverlies bewaart.

Het vooruitzicht van mijn zeer waarschijnlijke en tamelijk nabije zelfmoord ontnemt me trouwens bij vlagen alles wat me rest aan goed humeur. Het zal nog niet meevallen de inhoud van mijn boek overeen te laten stemmen met zijn titel.

Bij nader inzien geloof ik dat 'Vrolijk pessimisme' een uitdrukking is die sommige kopers zou kunnen afschrikken. Ze zullen die niet begrijpen. 'Mijn zelfmoord' is vast een aanlokkelijker titel. Het publiek heeft een uitgesproken voorkeur voor melodrama.

Ik zou willen dat mijn zelfmoord mijn schuldeisers wat geld oplevert. Ik heb dus overwogen naar Fritz toe te gaan, de baas van het Grand Café. Ik wou hem zeggen: ‘Kondig in de kranten een lezing aan over *De Zelfmoord*, door “Balthasar”, en voeg er in vette letters aan toe: “Aan het slot van zijn spreekbeurt zal de spreker zelfmoord plegen.” Vervolgens, in kleinere letters: “Toegangsprijzen 20 fr., 10 fr., 5 fr. en 2 fr. (de prijs van de consumpties wordt verdrievoudigd).” Ik weet zeker dat de opkomst heel behoorlijk zal zijn.’

Maar ik heb mijn idee laten varen. Fritz had zeker geweigerd, want mijn zelfmoord zou een onuitwisbare vlek op de vloer van zijn achtbaar etablissement kunnen achterlaten.

En verder zou de voorstelling vast – geheel wederrechtelijk – door de politie zijn verboden.

Balthasar

Ik hou van het luie leven

Drieëndertig jaar lang heb ik hard gewerkt en nu ben ik moe. Toch heb ik nog steeds een geweldige eetlust. Juist die gezonde eetlust is er de oorzaak van dat ik veel domme dingen gedaan heb. Zalig zijn zij die een slechte maag hebben want ze zullen deugdzaam zijn.

Misschien heb ik de gezondheidsvoorschriften niet goed genoeg in acht genomen. Door gezond te leven kun je naar het schijnt heel oud worden. Dat heeft me nooit aangetrokken. Ik zou van nu af aan een comfortabel en hoofdzakelijk contemplatief bestaan willen leiden. Van een lichte geestesroes, van vluchtige emoties vervuld zou ik van de ochtend tot de avond de schoonheid van de wereld willen bewonderen en 'aardse genoegens' willen smaken.

Maar als ik op aarde bleef, zou het luie leven dat me aantrekt me niet vergund zijn. Om de fouten die ik heb begaan goed te maken, zou ik nog lange tijd eentonig ploeterwerk moeten verrichten en pijnlijke ontberingen moeten verduren. Ik stap er liever uit.

